

VRNITE NAM ODVZETO!

24. 1. 2018

SPLOŠNA STAVKA JAVNEGA SEKTORJA

1. Pogajanja v okviru enotnega plačnega sistema
2. Odprava 8% znižanja plač po ZUJF
3. Zagotovitev potrebnih sredstev za izplačilo plač

Ljubljana, 15.1.2018

IZJAVA ZA JAVNOST

24.1.2018 bo potekala splošna stavka javnega sektorja, istega dne pa bo ob 12:05 organiziran tudi protestni shod v podporo stavki pred prostori Vlade Republike Slovenije na Gregorčičevi ulici. Stavko je do danes napovedalo 16 sindikatov javnega sektorja, protestni shod in s tem stavkovne zahteve stavkajočih pa bo podprlo 22 sindikatov javnega sektorja iz dejavnosti državne uprave, vzgoje in izobraževanja, zdravstva, kulture, okolja, obrambe, socialnega varstva, socialnega zavarovanja, pravosodja, poklicnega gasilstva ter zaposleni v plačni skupini J v teh dejavnostih. Od Vlade zahtevamo, da se ustrezno ovrednoti delo vseh zaposlenih v naštetih dejavnostih v okviru enotnega plačnega sistema, upoštevajoč načelo enakega plačila za primerljivo delo in odpravo še preostalih varčevalnih ukrepov, ki so bili uveljavljeni v času največje krize, saj Slovenija letos že peto leto zapored beleži gospodarsko rast, in to eno najvišjih v Evropski uniji. Za vse dvige plač brezpogojno zahtevamo tudi zagotovitev potrebnih sredstev za njihovo izplačilo. Ne pristajamo na neodgovorno stališče ministra za javno upravo, ki je večkrat izjavil, da je to »pač stvar delodajalcev«.

Vlada ni pripravljena odpraviti neustreznega vrednotenja delovnih mest z izhodiščnim plačnim razredom nad 26. plačnim razredom, ki izvirajo še iz časa uveljavitve plačnega sistema leta 2008, in se ni pripravljena pogajati o odpravi plačnih nesorazmerij, ki jih je povzročila s sklepanjem dogovorov in višanjem plač posameznim skupinam zaposlenih v javnem sektorju na način, da bi odpravila ta nesorazmerja, ki jih je povzročila sama. Predlogi Vlade so povsem neuravnoteženi in nestrokovni in vodijo v razpad enotnega plačnega sistema. Trditvi, da je Vlada razrahljala enotni plačni sistem pritrjujejo tudi javne izjave predstavnikov koalicije, mi pa dodajamo, da Vlada s svojimi ravnanji še naprej spodbuja njegovo nadaljnjo razgradnjo. Trditve ministra za javno upravo, da si Vlada prizadeva za ohranitev enotnega plačnega sistema, so tako zgolj prazne besede, saj so ravnanja Vlade v praksi drugačna, in kažejo popolno nepoznavanje in nerazumevanje enotnega plačnega sistema. Odražajo tudi odsotnost zgodovinskega spomina, nezanosno aroganco Vlade in njeno prepričanost, da se je čas pričel šteti z njo, saj se očitno ne zaveda dejstva, da je bila situacija v javnem sektorju skoraj do potankosti enaka že leta 1996, rešitev tedanjega konflikta pa je bil prav obstoječ enotni plačni sistem.

Prav tako ni res, da Vlada spoštuje vse sklenjene zaveze, saj Vlada zavrača pogajanja o odpravi anomalij, nastalih zaradi dviga plač zdravnikov in zobozdravnikov, zaposlenih pri izvajacih zdravstvene dejavnosti, ki bi jih skladno z dogovorom, sklenjenim decembra 2016, morala začeti že pred skoraj letom dni. Prav Vlado zavlačevanje z začetkom teh pogajanj je razlog, da smo sindikati med stavkovne zahteve uvrstili tudi odpravo preostalih osmih varčevalnih ukrepov, ki so še vedno v veljavi, od skupno osemnajstih, ki so bili uveljavljeni v času krize, zlasti leta 2012. Postaja namreč očitno, da želi Vlada, z

zavlačevanjem pogajanj o posameznih vsebinah, reševanje posledic lastnih neodgovornih odločitev ter zavez, ki jih je dala, prevaliti na naslednjo Vlado, česar niti ne skriva. Poleg tega obstaja utemeljen strah, da bo z razpadom enotnega plačnega sistema, k čemur očitno teži Vlada, onemogočena tudi odpravo tistih varčevalnih ukrepov, ki so neposredno povezani z enotnim plačnim sistemom, kar zlasti velja za 8% znižanje plač iz leta 2012.

Da Vlada vodi taktiko zavlačevanja, jasno potrjujejo tudi sklepi, sprejeti na četrtkovi seji Vlade, ki je bila očitno zrežirana izključno kot predstava za javnost, katere edini cilj je bil na zavajajoč način predstaviti zahteve sindikatov in obrniti javnost proti njim. Vlada namreč ni sklenila ničesar, kar bi lahko pripomoglo k razreševanju situacije, saj ni niti sprejela finančnih izhodišč za pogajanja, niti še ni imenovala pogajalske skupine za pogajanja s sindikati. Namesto tega je zgolj izpostavila domnevne finančne posledice zahtev sindikatov, ki jih je ovrednotila z zneskom 991 milijonov evrov. Glede na to, da se Vladne ocene finančnih posledic vsak dan povečajo za nekaj 100 milijonov evrov, utemeljeno dvomimo v verodostojnost teh ocen, na drugi strani pa poudarjamo, da bomo o finančnih posledicah sindikalnih zahtev lahko govorili šele tedaj, ko bo jasno, kdaj in na kakšen način bodo realizirane, kar bo predmet pogajanj med Vlado in sindikati javnega sektorja. Ob tem pa poudarjamo, da so bili stroški dela v javnem sektorju zaradi varčevalnih ukrepov od leta 2012 za več kot 2,5 milijarde evrov nižji, kot bi bili, če varčevalnih ukrepov na račun prejemkov zaposlenih v javnem sektorju ne bi bilo. Vladno oporekanje legitimnosti zahteve po odpravi preostalih varčevalnih ukrepov in finančnih posledic te odprave pa kaže tudi na to, da se Vlada ob sklenitvi dogovora decembra 2016 ni imela namena dogovoriti o tej vsebini, čeprav se je v dogovoru za pogajanja o tem zavezala.

Vlada je tudi sklenila oblikovati posebno pogajalsko skupino, ki se bo pogajala enotno s sindikati javnega sektorja. Odločitev o oblikovanju in sestavi pogajalske skupine je sicer v pristojnosti Vladne strani, dejstvo pa je, da je Vladna stran v isti sapi prekršila svoj lastni sklep, in se že naslednji dan ločeno sestala s sindikatom SVIZ. Že tako je po našem prepričanju nerazumljivo, da se je Vlada za vodjo posebne pogajalske skupine odločila imenovati ministra, ki je pogajanja pripeljal do točke, ko smo sindikati primorani uporabiti stavko kot skrajno orodje, ki nam je na razpolago. Po njegovi udeležbi na petkovih pogajanjih s SVIZ pa ocenjujemo, da je minister nekredibilen sogovornik, in pogajanja z njim na čelu ne bodo zagotavljala zaupanja med obema stranema, ki je nujno potrebno za sklenitev dogovora, zato pozivamo Vlado, da za vodjo pogajalske skupine imenuje drugo, primernejšo osebo.

V podobnih situacijah v preteklosti se je v pogajanja vključil predsednik Vlade. Tokrat pa se je aktualni predsednik, namesto za vključitev v pogajanja v javnem sektorju, raje odločil za umik v ozadje. Pričakovali bi, da se bo aktivno vključil in prevzel odgovornost za razreševanje trenutne situacije, če ocenjuje, da gre za tako pomembno temo, da i zahteva »širši družbeni konsenz«. Da je Vlada na čelu s predsednikom Vlade v stiski, kaže tudi njen predlog, da se z zahtevami sindikatov javnega sektorja seznanijo Ekonomsko socialni svet. Če bo do tega prišlo, bo imela Vlada delodajalskim organizacijam priložnost pojasniti svoja neodgovorna ravnanja in njihove posledice, odprla pa bo tudi dobrodošlo širšo razpravo o ravni in rasti plač v Sloveniji, zlasti v zasebnem sektorju. Sindikati javnega sektorja takšno razpravo podpiramo, podpiramo tudi zaposlene v zasebnem sektorju v prizadevanjih za nov dogovor o politiki plač ali novi splošni kolektivni pogodbi za gospodarstvo, katerih cilj mora biti dvig plač v zasebnem sektorju.

Podcenjujoč odnos Vlade do večine sindikatov javnega sektorja in njihovih predlogov in zahtev kaže na podcenjujoč odnos Vlade do lastnih zaposlenih. Napovedana stavka in protesti so zato posledica neznosnega sprenevedanja Vlade, ki se ne drži svojih zavez, in ki je nekaterih skupinam zaposlenim plače povišala do 28%, medtem ko zavrača celo nižje, a prav tako legitimne in enako upravičene zahteve ostalih zaposlenih.

Zato pozivamo vse delavce javnega sektorja in vse druge, ki jim je mar, da se, ne glede na članstvo v sindikatu, pridružijo stavki v dejavnostih in pri delodajalcih, kjer je stavka napovedana, in čim bolj množično podprejo protestni shod, ki bo na dan stavke potekal med 12:05 do 14. ure pred vladno palačo na Gregorčičevi v Ljubljani.

Za dostojanstvo vseh zaposlenih gre!!!

Jakob Počivavšek

Vodja koordinacije stavkovnih odborov